

Pozvání a nabídka

Pozdrav

Milé sestry a milí bratři, vítám Vás na těchto bohoslužbách, v tento první svátek vánoční, slovy apoštolskými: *Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen*

Introit: (Žalm 139, 14)

Tobě vzdávám chválu za činy, jež budí bázeň: podivuhodně jsem utvořen, obdivuhodné jsou tvé skutky, toho jsem si plně vědom.

Píseň: EZ 458 - Velebme vždy s veselím

Modlitba

Náš Pane – tvou věrnost a milosrdenství teď chceme slavit a připomínat. Vždyť nemusíme pracně hledat radost a pokoj, nemusíme obstarávat lásku ani zařizovat naději, ale smíme to vše přijímat od tebe. Stojíme nad tím v hlubokém úžasu – co jsme my, že si nás všímáš, že nás obdarováváš? Čekáme od tebe méně, než dáváš, bližší je nám myslet na sebe než na druhé. Zvykli jsme si, že v našich vztazích vládne lhostejnost a sobectví, a nečekáme, že se na tom něcolepší. O to víc děkujeme za betlémskou událost, za narození Ježíše. Dej nám i dnes zaslechnout, že to je událost důležitější, než lidská nevíra a přizpůsobivost. Dej i uprostřed nás vzrůst radost z tvé lásky – i naději a důvěře v blízkost tvého Království. Amen

I. Čtení (Lk 2, 6-14)

6 *Když tam byli, naplnily se dny a přišla její hodina.*

7 *I porodila svého prvorozeného syna, zavinula jej do plenek a položila do jeslí, protože se pro ně nenašlo místo pod střechou.*

8 *A v té krajině byli pastýři pod širým nebem a v noci se střídali v hlídkách u svého stáda.*

9 *Náhle při nich stál anděl Páně a sláva Páně se rozzářila kolem nich. Zmocnila se jich velká bázeň.*

10 *Anděl jim řekl: „Nebojte se, hle, zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všechny lid.*

11 *Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově.*

12 *Toto vám bude znamením: Naleznete děťátko v plenkách, položené do jeslí.“*

13 *A hned tu bylo s andělem množství nebeských zástupů a takto chválili Boha:*

14 *„Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi; Bůh v nich má zalíbení.“*

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Píseň: EZ 486 - Marie má dítě, Pane

Kázání (Iz 52, 7-10)

7 *Jak líbezné je, když po horách jdou nohy toho, jenž poselství nese a ohlašuje pokoj, jenž nese dobré poselství a ohlašuje spásu, jenž Sijónu hlásá: „Tvůj Bůh kraluje!“*

8 *Slyš! Tvoji strážní pozvedají hlas, plesají společně, protože na vlastní oči vidí, že Hospodin se vrací na Sijón.*

9 *Zvučně spolu plesajte, jeruzalémské trosky, vždyť Hospodin potěšil svůj lid, vykoupil Jeruzalém.*

10 *Hospodin obnažil svou svatou paži před zraky všech pronárodů. I spatří všechny dálavy země spásu našeho Boha.*

Milí bratři, milé sestry,

Máte zkušenost s andělským poslem? Viděli jste někdy **nohy posla**, který přináší radostnou zprávu? Jak vůbec vypadají? V čem tkví krása takové podívané? Je opravdu možné na vlastní oči vidět, jak se Hospodin vrací na Sión? A co Hospodinovo svaté rámě, které obnažil před očima všech národů? Opravdu mohou všechny končiny země uzříť **spásu našeho Boha**? Tento krátký úryvek z poselství anonymního proroka z druhé poloviny 6. století před Kr. je plný „**vizuálních podnětů**“. Jak jim ale máme rozumět? Kam máme nasměrovat svůj pohled, abychom necivěli do prázdna?

Odpověď nám dává tentýž prorocký text: „**Slyš!**“ Slyšet a naslouchat! Otevřít svůj sluch Božímu slovu a dovolit, aby v našem srdci vzbudilo víru. Víra je totiž z hlásání. Ona je tím klíčem, který otvírá naše oči a uzpůsobuje náš **duchovní zrak**, abychom mohli uvidět spásu našeho Boha.

Kam nás tedy vede hlas strážných? Kterým směrem se orientuje náš **pohled**? V evangeliu znějí slova andělů: „*To bude pro vás znamením: Naleznete děťátko zavinité do plenek a položené v jeslích*“ (Lk 2,12). Toto

znamení definitivně a vrchovatě naplnilo smyslem celý Starý zákon. Ve světle tohoto znamení se naplno projevuje i ten nejhlubší význam izaiášových prorockých slov.

Pokud tedy chceme zakusit, jak je krásné vidět na horách nohy posla, který přináší radostnou zprávu, zvěstuje pokoj, hlásá blaho a oznamuje spásu, nemusíme se toužebně ohlížet za značkovou obuví z reklamních billboardů. To, co oznamují reklamy, nepřináší pokoj ani blaho. Nohy posla, který přináší radostnou zprávu, jsou totožné s malými a bosými nohama novorozence, ležícího na slámě. Jejich krása tkví v tom, že ačkoli by jim celé stvoření mohlo sloužit jako podnož, odevzdávají se do péče lidských rukou, vystaví se prachu země, chladu a námaze. A ještě k tomu všemu se nakonec nechají probodnout hřeby.

Pokud chceme vidět Hospodinovo svaté rámě, nemáme čekat obrovskou tajemnou ruku, která šmahem smete z povrchu zemského všechnu nespravedlnost a bídu. Hospodinovo svaté rámě je totožné s obnaženým ramenem novorozence, které se nyní natahuje, aby přijalo a projevilo lidskou něhu a později se nebude štítit kontaktu s otrhanými chudáky a malomocnými. Jeho obdivuhodná moc, před níž užasnou všechny končiny země, se projeví právě tehdy, když bude natažené na dřevě kříže.

Radujme se a jásejme vespolek, neboť Hospodin utěšil svůj lid, vykoupil Jeruzalém i všechny končiny země. On, náš Bůh kraluje! Avšak také touží po tom, abychom se učili jeho stylu kralování.

B+S

My jsme zvyklí žít s jedním okem neustále upřeným na hodinky, my jsme zvyklí žít s jedním prstem soustavně přivřeným v diáři, my jsme zvyklí žít přilepení na mobilu. A tak naše mentalita je natolik naprogramována na uvažování v souřadnicích plynoucího času, že když slyšíme evangelia, urputně se snažíme představit si pod slovem **počátek** jakýsi **začátek**, pod slovem **posel** klidně **osel**, **pokoj** hledáme jen v místnosti našeho obývacího **pokoje**.

Slavení Vánoc, má svůj počátek v historické události. Avšak na rozdíl od ostatních běžných oslav, svátků, či výročí, Vánoce nejsou **vzpomínkovým návratem** k jakémusi vzpomínkám nad černobílými fotografiemi od babičky. Slavnost narození JK je jasným pozváním znovu seřadit život podle principu a řádu, který nám zjevilo vtělené Slovo.

Vánoce mají být pozváním odevzdat všechno (sluch, zrak, prst) pod vládu a velení Toho, který přichází na svět. A jaká je logika jeho vlády?

Člověku, který se úporně snaží vyšplhat se co nejvýše, někam to dotáhnout, k něčemu se dopracovat, takovému člověku Bůh ukazuje cestu tím, že ON sám si volí cestu „*směrem dolů*“ - „*nic nelpěl na tom, že je rovný Bohu, ...vzal na sebe přirozenost služebníka*“.

Člověku, který odmítl být člověkem a umanut si, že on bude bohem, se Boží Syn přibližuje tím, že se stává člověkem.

Člověku, který odmítl přijímat a rozhodl se, že si sám bude brát, co se mu zamane, se Boží Syn dává a riskuje, že nebude přijatý. On však ví, že nikdo z nás se nikdy nedopracuje k dokonalému pochopení této logiky. Proto nezůstává pouze u **pozvání a nabídky**, ale on sám nám dává moc k tomu, k čemu nás zve. Po této moci se však nelze natahovat, je třeba se k ní **sklonit**. Všemocný Bůh jako by se bál, že poníží člověka, jestli se k němu skloní. Proto se snížil ON sám jako první, aby se člověk mohl svobodně rozhodnout sklonit k němu.

Právě teď je čas se ptát, co nám po Vánocích zbylo? Stojíme s prázdnýma rukama, a to nejcennější máme přitom před sebou: člověka jako ty a já, bez pathosu, bez hlásných trub, bez přesvědčování a důkazů: Kristus je tu mezi námi přítomen i v u pršeném ránu ranní normality, ba právě v ní!

Jsme mystické tělo Kristovo, jsme jeho tělo, jeho ústa, jsme jeho ruce, jeho nohy, hlava i SRDCE. Svě božství spojil Kristus s naším lidstvím. Nestačí nám to? Nestačí nám jednoduše být a žít s vědomím toho, že nežiji už já, ale žije ve mně Kristus. Pak se naplní zázrak Vánoc, že najdeme Krista, ON bude ve mně, já budu v Něm. A budou Vánoce. Amen

Modlitba

Laskavý Otče, přišel jsi k nám ve svém Synu, děkujeme ti, žes nám dal dočkat se zase Vánoc a připomínat si, že tu ve světě, všelijak temném, nejsme sami, ale že jsi tu s námi. Dej nám znovu zakoušet pokoj a radost, které plynou z Ježíšova narození. Amen.

Ticho – 30 sekund

Píseň: EZ 496 - Dítě v chlévě leží, Bůh se sklonil k nám

Večeře Páně

Vyznání vin

Dobrotivý Bože, předstupujeme před tvou tvář ve jménu Pána Ježíše Krista, tvého Syna a našeho Spasitele. V upřímné lítosti Ti vyznáváme své viny, svou neposlušnost a svou lehkomyšlnost. Víme, že si nezasloužíme nic než tvé odsouzení. Avšak prosíme pro tvého jednorozeného Syna Ježíše Krista, kterého si poslal jako světlo k nám, abys nám odpustil naše hříchy. Proto upřímně vyznávejme:

1. Vyznáváme, že jsme se proti Pánu Bohu a svému bližnímu provinili?
Vyznáváte-li, odpovězte: **VYZNÁVAME**.
  - vyznávat své hříchy máme, protože věrný je Bůh a spravedlivý, aby nám odpustil naše hříchy a očistil nás ode všech nepravostí.
2. Věříme, že Bůh, pro zásluhy svého jediného Syna Ježíše Krista, se nad námi smiluje a slituje?
Věříte-li, odpovězte: **VĚŘÍME**.
  - věřit ovšem máme, neboť tak Bůh miloval svět, že Syna svého jednorozeného dal, aby žádný, kdo věří v něho, nezahynul, ale měl život věčný
3. Odpouštíme všem, kdo se proti nám provinili, nebo nám, jakkoliv ublížili?
Odpouštíte-li, odpovězte: **ODPOUŠTÍME**.
  - na odpouštění nemáme zapomínat, protože i nám už bylo hodně odpuštěno.

A tak když toto všechno vyznáváte, věříte a odpouštíte s pomocí Boží – přijměte do svých srdcí slovo milosti:

Slovo milosti (2. Kor 4, 6)

A. Text:

Neboť Bůh, který řekl ‚ze tmy ať zazáří světlo‘, osvětlil naše srdce, aby nám dal poznat světlo své slávy ve tváři Kristově.

B. Pozdrav pokoje: *na znamení pokoje a odpuštění – pozdravte se mezi sebou navzájem slovy „Pokoje tobě“*

C. Apoštolské vyznání víry: *Věřím v Boha Otce...*

Apoštolské vyznání víry

Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země.

I v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Ponciem Pilátem, byl ukřižován, umřel a byl pohřben, sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa, sedí po pravici Boha, Otce všemohoucího, odkud přijde soudit živé i mrtvé. Věřím v Ducha svatého, svatou církev obecnou, společenství svatých, odpuštění hříchů, vzkříšení těla a život věčný. Amen.

Slova ustanovení (1Kor 11, 23-26)

23 Já jsem přijal od Pána, co jsem vám také odevzdal: Pán Ježíš v tu noc, kdy byl zrazen, vzal chléb,

24 vzdal díky, lámal jej a řekl: „Toto jest mé tělo, které se za vás vydává; to čiňte na mou památku.“

25 Stejně vzal po večeři i kalich a řekl: „Tento kalich je nová smlouva, zpečetěná mou krví; to čiňte, kdykoli budete pít, na mou památku.“

26 Kdykoli tedy jíte tento chléb a pijete tento kalich, zvěstujete smrt Páně, dokud on nepřijde.

Epikléze (modlitba)

Milostivý Bože pohleď na nás a vyslechni naše modlitby. Ke komu bychom šly, Pane, vždyť Ty máš Slova věčného života. Když je v nás tma, kam můžeme jít? Když k naší duši proniká chlad, kde se můžeme ohrát? Když nám čas prokluzuje mezi prsty, u koho se můžeme zastavit? Když v nás stoupa neklid a trápí nás, kdo to může utišit? K Tobě chceme jít, náš Bože. Tvá přítomnost, ať je našim světlem a teplem, Tvá blízkost, ať nám přinese pokoj a bezpečí. Amen

Pozvání

Ke stolu Kristovu jsou bez rozdílu církevní příslušnost zváni všichni bez rozdílu církevní příslušnosti. Kdo chcete, přijměte jeho pozvání, ať přicházíte odkudkoli. Děti taktéž!

Píseň během vysluhování – EZ 463 – Jakož o tom proroci

- *Vezměte a jezte to jest tělo mé, které se za vás vydává.*

- *Vezměte a pijte to jest kalich mé krve, která se prolévá za vás na odpuštění hříchů.*

Propouštění

A. *Kdo je v Kristu, je nové stvoření. Co je staré, pominulo, hle, je tu nové!*

B. *Nechť ve vás přebývá slovo Kristovo v celém svém bohatství: se vši moudrostí se navzájem učte a napomínejte a s vděčností v srdci oslavujte Boha*

„Jděte v pokoji“

Děkováná modlitba

Bože, náš děkujeme Ti, že nás přijímáš za své děti. Děkujeme Ti, že se můžeme setkávat ve Tvém jménu. Tvé skutky si chceme připomínat, Tvé cesty chceme vyhledávat a Tvému Slovu chceme naslouchat. O to vše prosíme v jméně Tvého Syna Ježíše Krista. Amen

---

Píseň: EZ 478 - Čas radosti, veselosti

Ohlášky

Přímluvná modlitba

Obdarování blízkosti tvého života a světla, prosíme:

- Za ty, kdo se ztratili tvou blízkost. Jimž přestalo být evangelium o tvém narození světlem proti temnotám.
- Za ty, kdo se topí v tmách beznaděje, zoufalství, opuštěnost.
- Za oběti násilí mezi národy i toho, co je skrytého v domácnostech.
- Za ty, kdo Vánoce prožívají v nejistotě, jaký bude další rok.
- Za ty, jimž zdražování vzalo pohodu a životní jistotu.
- Za ty, kdo se přiživují na úkor jiných, zneužívají svou moc, vedou k utrpení.
- Za ty, kdo jdou za svým přes mrtvoly a dbají jenom na svoje štěstí. Postav jim do cesty své evangelium – a když bude potřeba i nás.
- Za křesťany v této zemi. Ať víme, že světlo pravdy a milost, je víc, než lež a nenávisť
- Ukazuj nám cestu, kde pokorně sloužit potřebným a podporovat zápas o spravedlnost, kde se postavit do cesty lidské namyšlenosti.

Každý ti v tichosti svěřujeme své osobní modlitby...

Prosíme skrze Krista, našeho Pána, ukazuj nám naši vlastní odpovědnost ve zvěstování evangelia a přijmi i tuto naši společnou modlitbu:

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvět' se jméno Tvé. Přijď království Tvé. Buď vůle Tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť Tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

Posláni (1J 3, 23-24)

23 A to je jeho přikázání: věřit jménu jeho Syna Ježíše Krista a navzájem se milovat, jak nám přikázal.

24 Kdo zachovává jeho přikázání, zůstává v Bohu a Bůh v něm; že v nás zůstává, poznáváme podle toho, že nám dal svého Ducha.

Požehnání (Nm 6, 24-26)

24 Hospodin tě požehná a ochrání tě,

25 Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a bude ti milostiv,

26 Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.'

Píseň: EZ 483 - Slyš, jaká to libá píseň